

državna meja in se udeležujeta izkopavanja graški in mariborski muzej. Z izkopavanji bodo nadaljevali na jesen in upajo, da bodo v podrobnostih razkrili še marsikatero starodavno zanimivost.

Nova socijalna naloga. Nekaj sob škofijskega gradu v Betnavi pri Mariboru je oddanih štirim laičkim sestram družbe katehistinj, ki so se šolale na Holandskem. Sestre bodo skrbele za zanemarjeno deco, za pouk in moralno vzgojo odraslačev ženske mladine in bodo tudi po družinah stregle potrebnim.

Zopet dva požara v okolici Ptuja. O požaru pri posestniku Janezu Berglezu v Gerečji vasi pri Ptujju smo poročali zadnjič. Pred dnevi je začelo goret gospodarsko poslopje posestnika Rozmana Stefana v Gerečji vasi. Zaradi vetra se je ogenj razširil še na poslopje posestnika Kaisersbergerja Janeza. Gasilci iz Gerečje vasi so s trudom preprečili, da ni poslopje pogorelo do tal. Zgorelo pa je več kokoši.

Dve stari Marijini sliki na presno ali fresko so odkrili pri popraviljanju župne cerkve v Šmartnem ob Paki. Sliki spadata v dobo 1430—1450. Obe sta pri velikih vratih pod zvonom. Na južni strani je naslikana na steno smrt Marije, na severni pa Marija pribežališče, spodaj so podpisi posestnikov cerkve.

Velika skrčenja v rudnikih Trboveljske premogokopne družbe. Ogromno vznemirjenost so izzvale v vrstah rudarjev vesti, da bo Trboveljska družba izvršila velike redukcije ali odpustitve. Skrčenih bo število delovnih dni ter bo odpuščenih večje število uradnikov in delavcev. Tako naj bi bilo v mesecu maju 11 delovnih dni. Pri obratih v Zagorju in v Kočevju bodo odpravili dosedanja rudniška ravnateljstva. Obrat Tisovec pri Zagorju bo sploh ustavljen. Na ta način misli rudniška družba znižati število uradništva za nekaj desetih, število delavstva pa naj bi se skrčilo za 400 oseb. Redukcije naj bi se izvršile ali že v začetku, ali pa koncem majnika. — Med delavstvom v zagorskih

revirjih je zavladala pobitost in strah. Ljudje se sprašujejo, zakaj zopet te redukcije, dobivajo pa odgovor od poučenih mest, da zaradi tega, ker je baje konzum premoga padel. Letošnja mila zima zaloga ni izpraznila in družba ne ve kam s takimi količinami premoga. Da pa lahko d vajo delničarji še naprej svoje bogate nagrade in da re bodo oni čutili nastale krize, naj jo občuti v prvi vrsti ubogi delavec. To je že stara navada Trboveljske premogokopne družbe in gotovo ne bo poznala tudi sedaj usmiljenja.

Po 105 letih prvič bolana. V bolnico elizabetink v Celovec se je zatekla pred dnevi najstarejša Korošica, 105 let stara Ana Blažun iz Annabichla. Starka je obhajala novembra 1935 svoj 105. rojstni dan in je bila dosedaj skozi celo življenje zdrava. Poiskala je po tolikih letih zdravniško pomoč, ker ji nagajata pljuča ter srce.

Izjava.

V »Jutru« z dne 9. aprila št. 84. pod naslovom »Volitve na Dobrni« se pisec nekam dvomljivo izraža o istinitosti kandidatne liste JRZ na Dobrni.

Podpisani nosilec liste in sedanjí predsednik občine Dobrna izjavljam, da sem član JRZ kakor tudi drugi člani novega občinskega odbora! Tudi lista je bila vložena pod imenom JRZ, zato ni nobenega dvoma in je popolnoma jasno, da je to lista JRZ.

Volilcev je bilo 53% in sem z izidom popolnoma zadovoljen posebno, če poudarimo, da so bile volitve povsem svobodne in če pomislimo, da so nasprotniki in bivši razrešeni odborniki vse storili, da bi obdržali ljudi doma! Še na dan volitev se je agitiralo s tem, da so volitve predstavljene in da je vseeno, če gredo na volišče ali ne, ker je itak samo ena lista.

Smo bili, smo in tudi ostanemo zvesti svojemu voditelju dr. Korošču in še bomo vlagali kandidatne liste pod imenom JRZ.

Marko Podpečan,

posestnik in predsednik občine Dobrna

Obžalovanja vredni slučaji.

Kroglo si je pognal v glavo v Dravogradu vodja finančne postaje Franc Kapun. Prepeljali so ga v bolnico v Slovenjgra-

dec, kjer je umrl. Nesrečnež zapušča petčlansko družino.

Smrtno se je zastrupila iz obupa v Mariboru 40letna postrežnica Ivana Ferka.

Zabodljaj v levo stran prs je dobil pri Pragerskem pri napadu iz zasede 28letni dninar Franc Leskovar.

Ne gre za nesrečo, ampak za samomor. Zadnjič smo poročali, da so našli gasilci na pogorišču zoglenelo truplo Ane Skrabut v Zgornji Polskavi. Skrabutova je zažgala na hlevu seno in nato se je obesila.

Smrtna žrtev fantovskega pretepa. V mariborski bolnici je podlegel zabodljaju v trebuh Matija Leskovar iz Oplotnice v župniji Čadram. Leskovar je bil zaboden z dolgim nožem v fantovskem pretepu na velikonočni pondeljek.

Zalostna smrt 60letnega kočarja. V Hrastovcu pri Ptujju je živoraril v viničarji 60letni kočar Franc Bratuša. Okolica ga je dolžila, da se preživlja z ukradeno kuretino. Te dni so mu grozili z ovadbo žandarmeriji radi tatvine kur. Drugi dan za tem je zgorela viničarja in na postelji so našli zoglenelo telo starca. Zadevo preiskujejo orožniki.

S prebito lobenjo v bolnico. Posestnikov sin Anton Kuhar iz Polenšaka je šel velikonočne praznike na obisk k prijate-

Italijanske čete ob sudanski meji.

V sektorju Condarja, so italijanske čete dosegle sudansko mejo pri Galabatu, tako da se na eni strani nahajajo italijanski, na drugi pa angleško-sudanski oddelki. Zavzetje Galabata je bilo povsem lahko. Prebivalstvo je že prej zapustilo mesto in odšlo proti jugu. Nekateri so še ostali, ko pa so zvedeli, da so Italijani zasedli Mukto in Har, so tudi ti pobegnili proti jugu. Čim so italijanske čete zasedle Galabat, so italijanski oficirji takoj stopili v zvezo z angleško-sudanskimi oblastmi, da se proučijo in spoznajo položaj meje, da ne bi prišlo do spopadov. Mnogo prebivalcev Galabata je pobeg-

Očetov greh.

»Račun hočem dati za vse,« je dejal Tevž. »Natančno se zneskov ne spominjam; približno pa jih bom zadel... Dvornikovo sem prodal za tri sto in dvajset tisoč; denarja so pustili oče blizu osemdeset tisoč; vsega je to štiri sto tisoč, ki jih je pater Valerijan zame plačal mojstru Močilniku. Blazinki so moj oče dali še po starem tri tisoč rajniš, torej dva tisoč več, kakor ji gre po testamentu. Kar so oče dali mojima sestrama za doto, se izravna z onim, kar so imeli kot svoj delež v testamentu. Ker je minulo od tega testamenta do mojitve mojih sester okoli dvajset let, računam obresti tega očetovega deleža v svojo korist in menim, da pač znašajo toliko, kolikor je Blazinka izsilila od očeta...«

»Lažnivec! Vrag!« je piskala Blazinka.

Tevž pa se ni menil zanjo, ampak je nadaljeval:

»Natančno obračun bom sodišču v kratkem predložil. Kar je posestvo ta leta neslo, to je v tistih osemdeset tisočih, ki sem jih izročil Juriju Močilniku. Kar smo zase porabili, to smo si za delo zaslužili. Oče so grunt izboljšali in poslopja popravili; zato sem ga lahko dobro prodal. — — — Zdaj sem vse povedal.«

Sodnik se je zganil. Ljudje po dvorani so za-

16 mrmrali in z odobravanjem gledali na mladega moža, ki je iz ljubezni do očeta toliko pretrpel.

»Tevž, Tevž!« je zaklical mojster Krištof. »Povej, kaj pa si potem ti zase obdržal?«

»Ničesar,« je odgovoril Tevž.

»Bikec, bikec! Tak norec vendar ne boš!«

»Štirje tisočaki so mi ostali; s temi sem plačal posle in kar je še bilo drobnega. — To pa je bil moj denar, ako računam doto, ki so jo prinesli mati k hiši. Z Dvornikovega nisem odnesel ničesar kakor svojo obleko, nekoliko perila, svojo srebrno uro in nekaj kovačev; to je bilo vse moje bogastvo. Denar in obleko so mi kmalu potem ukradli, uro pa sem prodal, da sem vsaj nekaj dinarjev spet dobil. Ko sta župan in kaplan pobirala za one pogorelce v Jazbini, sem jima dal vse, kar sem imel, in si potem dva dni nisem mogel kupiti kruha. Zdaj vidite, kak skopuh sem bil!«

»Oh! — Strašno! — Kdo bi si bil mislil!« so se oglašali.

Krojač Krištof je srepo strmel in ko grah debele solze so mu trkljale po licih:

»Tevž! Bikec! Zakaj pa nisi prišel? Zakaj mi nisi povedal?«

»Sramote zaradi testamenta nisem in nisen hotel razglasiti,« je odvrnil Tevž. »Tudi očetu sem obljubil, da nikdar in nikomur ne bom črnil o ten besede. Ker pa je prišel danes testament na dan in

100, 250,
moške

350, 450,
kamgarn obleke

od 190 naprej
za birmance

220, 300, 400, 500,
pomladni damski plašči

lju. Na poti pa so ga napadli trije fantje, pred katerimi je pobegnil ter se hotel skriti v neko hišo. Ker so bila vrata zaklenjena, ni mogel v notranjost in napadalci so ga dobili ravno na pragu. Eden ga je udaril s puškinim kopitom po glavi, da je obležal s počeno lobanjo v nezav. sti. Težko ranjenega so prepeljali v ptujsko bolnico, kjer so ugotovili poleg počene lobanje tudi še pretres možganov.

Trupelce novorojenčka moškega spola so našli v Dravinji blizu jezca v Majšpergu. Sodno raztelesenje je dognalo, da je bil otrok odvržen takoj po porodu in že mrtev.

Požar in bogoskrunstvo. Pri Sv. Vidu pri Ptujju je uničil ogenj v noči tri gospodarska župnijska poslopja in je bila v veliki nevarnosti župna cerkev, katero so otehi požrtvovalni gasilci. Škoda znaša 30.000 Din. V noči požara od 15. na 16. april so neznanči razbili in porušili na glavni cesti med Sv. Vidom in Pobrežjem stoječo Marijino kapelico, kar je razburkalo celo okolico.

Smrtonosen zabodljaj v vrat. Na veliko soboto sta se vračala 30letni Jurij Lešnik, hlapec pri posestniku Ocvirku v Zahomcih pri Vranskem, in posestnikov sin Jože Ukman z Ločice pri Vranskem iz neke gostilne domov. Spotoma sta se nekaj sprla. Ukman je izvlekel iz žepa nož ter zabodel Lešnika dvakrat v vrat, pri čemur mu je prerezal žilo odvodnico, in enkrat v desnico. Lešnika so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je na velikonočno nedeljo podlegel poškodbam.

Vlom. Na Miklavškem hribu nad Celjem je vlomil neznanec v hišico vdove po cerkovniku Martinu Tratniku. Vlomilec je odnesel dve hranilni knjižici, glaseči se na 27.000 Din.

Po krvavem dejanju kesanje. V Padežu v župniji Zabukovje pri Sevnici je došlo radi malenkostnega prepira do uboja, ko-

jega žrtev je postal 60letni posestnik Luka Lušin. Lušina je smrtno zabodel 21letni Leopold Trbovec, sin prevžitkarice. Fant se je po krvavem dejanju sam javil orožnikom in je obžaloval, da se je v razburjenosti spozabil tako daleč.

Političen umor v Avstriji. V Št. Petru pri Gradcu je 15. aprila bil umorjen stotnik Julij Troha, ki je bil dodeljen štajerskemu varnostnemu ravnateljstvu, od l. 1931 je bil vodja Heimwehra in od leta 1934 poveljnik kazenskega taborišča v Messendorfu pri Gradcu. Morilec je brezposelni mesarski pomočnik Franc Mach. Mach se je predal sam policiji in je priznal, da je izvršil umor iz političnih nagibov, ker je pristaš narodnih socialstov. Izpovedal je, da bo vse nadaljnje nagibe k zločinu zaupal sodišču.

Redkost na Angleškem. Po dolgem času je bila v Manchestru na Angleškem izvršena smrtna kazen nad 36letno žensko. Pomiloščenje je bilo odklonjeno, ker je bila morilka lastnica sanatorija in je na divjaški način zastupila njeni oskrbi zaupano bolnico, da se je polastila njene- ga premoženja.

ŽENE ZAMOREJO PO VEKBRATNI NOSEC-NOSTI z dnevno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ-JOSEFOVE

genčice, užite na teš želoce, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želoce.

FRANZ-JOSEFOVA

voda je davno preskušena, najtopleje priporočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je ponarejal jurje in stofake. Alojz Lah, posestnik v Senarski pri Št. Lenartu v Slov. goricah, je dal 28. oktobra prenoviti slamnato streho na hiši. Ob tej priliki so naleteli na šop pona-

rejenih jurjev in stotakov. Sum je padel na posestnikovega polbrata Vinka Vnuka, delavca v Bačkovcih in očeta peterih otrok, ker se je ponašal s svojo tiskarsko spretnostjo. Vnuk je bil 18. aprila v Mariboru obsojen na 1 leto robije in na 1000 Din denarne kazni.

Ostro sojeni ubijalci. V Skorbi v srezu Ptuj je postal lani na Štefanovo smrtna žrtev fantovskega pretepa mladi Anton Kurež. Obtoženih je bilo šest fantov. Obsojeni so bili v Mariboru radi uboja trije 15. aprila in sicer: Jakob Rodošek in Fr. Peteršič vsak na 6 let, Jožef Zajšek na 5 let robije. Ostali trije so bili oproščeni.

Poskus požiga pred sodniki. Dne 14. t. m. sta dajala pred sodniki v Celju odgovor Feliks Žavbi, 33letni zidar iz Hraš pri Kranju, in Franc Žitnik, 43letni mizarjski pomočnik iz Mostarja, radi poskusa požiga. Žitnik je nagovoril Žavbija, da je v noči zažgal na podstrešju hiše v Trebežu pri Artičah kozuhinje, nekaj prediva in knjige, ki jih je prej polil s petrolejem, hoteč povzročiti požar z namero, da bi lastnik Žitnik Franc dobil od Vzajemne zavarovalnice izplačano zavarovalnino v znesku 20.000 Din. Sosedje so pa ogenj pravočasno opazili in ga pogasili ter s tem preprečili požar. Obsojena sta bila Žitnik Franc in Žavbi Feliks na šest mesecev strogega zopora, na izgubo častnih pravic za dobo enega leta, vsak na 300 Din denarne kazni, oziroma v slučaju neiztirljivosti vsak na 5 dni zopora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Narodni poslanec g. Benko je daroval za mestne reveže za velikonočne praznike 1000 Din. — S pripravo del za zidanje »Delavskega doma« se je začelo. Začeli so sekati stare koštanje v zgornjem delu drevoreda, kjer so se poletni v prijetni senci hladili meščani in deže-

so hoteli greh mojega očeta še bolj očrtni, sem moral z besedo na dan; drugače bi tudi danes ne bil ničesar povedal.«

Vse se je mlademu možu čudilo.

»Zakaj pa Blazinovih prej nisi prijel?« ga je vprašal župan. »Saj je tvoj denar in bi ti ne bilo treba take stiske.«

Tevž je nekoliko pomolčal, potem pa je dejal:

»Bilo je strašno hudo, oč teh kaj dobiti. Če sem le kaj omenil, je bil že ogenj v strehi.«

»Laznivec! Goljuf! Ničesar ti nismo dolžni in ti tudi ničesar dali ne bomo,« je Blazinka zarevknila.

»Tiho!« so ji zagrozili. »Da si še upa in jezika!«

Blazinka pa je klela in rohnela, dokler je ni sodnik strogo pokaral.

Nato je Tevž nadaljeval:

»Tisti denar na Blazinovem sem si hranil, če bi me nagnala huda potreba. Ko mi je les v Suhem grabnu odneslo in zasulo, sem moral terjati; drugače kmetom plačati ne morem.«

»Saj te počakamo,« je dejal eden od onih iz Rovt; »ko boš mogel, boš plačal.«

»Menda bom od Blazinov dobil toliko, da bo seglo.«

»Ničesar ne dobiš, oderuh! Rajši zaženem denar v vodo,« se je rotila Blazinka.

Tedaj se je oglašil sodnik, ki je ves čas pazljivo poslušal:

»Matevž Jakopič!« je rekel, »vi ste poštenjak. Vsa čast vam! Ampak vsega bi vam tudi ne bilo treba dati. Nato vas zakon nikakor ne sili. Vaš oče in vi sta dolga leta delala na kmetiji. Vsako delo je vredno svojega plačila.«

»Da, da, da!« je zapiskal krojač Krištof. »Polovico ti vrnem, da, še več!«

Tevž je odkimal:

»Kar je vaše, je vaše. Ne pare ne vzamem. Če bom zdrav, si bom za vsakdanji kruh že zaslužil. Na denar pa nikoli bil nisem.«

Vse je zijalo in gledalo mladega moža: tak je torej bil! Pa so ga smatrali za skopuha.

Krojač se je kar razvnel:

»Osel! Tevžej! Tele! Denar je potreben za podlago — to ti krojaču le verjemi, hehehe!«

»Ako sem svojo dolžnost storil, potem mi denarja ni treba. Ne maram, da bi mi kdaj kdo mogel očitati, da sem imel od tega, kar se je z očetom primerilo, kak profit. Zato ne vzamem niti pare ne. Bom že tako prebil.«

»O ti Krištof jeruzalemski! Saj ti si hujski kakor petelin na strehi! Ampak jaz tudi vem, kaj se spodobi.«

»O tem se vidva sama pomenita,« je odločil sodnik. »Kakršna je zdaj zadeva, je potrebna ponovna razprava, čeprav je vse jasno. Pojdite —

nilo v egiptsko-angleški Sudan, kakor javljajo poročila iz Khartuma.

Spomenica abesinskega Rdečega križa

je bila 15. aprila objavljena, ko je dospela v Ženevi na odbor mednarodnega Rdečega križa. Spomenica pravi, da so Italijani v 13 primerih bombardirali bolnice Rdečega križa, v 30 primerih nezaščiteni abesinska mesta in v 6 primerih cerkve. Nadalje našteva spomenica šest plinskih napadov italijanske vojske, s katerimi je bil prekršen ženevski protokol iz leta 1927. Poleg metalcev plamenov in plinskih bom so Italijani transportirali skozi Sueški prekop 400.000 dum-dumskih nabojev.